

Asia: VN/13378/2024

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain sekä eräiden muiden lakien muuttamiseksi

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Nordea Bank Abp (jäljempänä 'Nordea') kiittää mahdollisuudesta lausua asiassa. Nordea-ryhmä koostuu Nordea Bank Abp -emoyhtiöstä sekä sen tytäryhtiöistä. Lausuntomme kattaa Nordea-ryhmän huomiot esityksestä.

Nordea korostaa erityisesti seuraavia näkökulmia:

- Daisy Chain -direktiivi on suomalaisten luottolaitosten kannalta melko vähämerkityksinen, koska tällä hetkellä siinä tarkoitettuja välyhtiö rakenteita ei Nordean tiedon mukaan Suomessa esiinny.
- Kriisinratkaisulakiin tehtävät aiemman kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanon täsmennykset ovat Nordean puolesta erittäin tervetulleita ja selkeyttävät asioita, joissa on tähän asti ollut epäselvyyttä.
- Koska luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:ään ollaan joka tapauksessa tekemässä muutos, samalla olisi syytä täsmentää kriisinratkaisudirektiivin 108 artiklan täytäntöönpanoa. Luottolaitoslain 1 luvun 4 a §:n 1 kohtaa tulisi kriisinratkaisudirektiivin 108 artiklaa vastaavasti muuttaa siten, että kaikilla talletuksilla, jotka korvataan rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain (1195/2014) 5 luvun 8 §:n nojalla kokonaan on etusija suhteessa velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetun lain (1578/1992) 2 §:ssä tarkoitettuihin saataviin ja siihen osaan luonnollisten henkilöiden ja muiden kuin tilintarkastuslain (1141/2015) 2 luvun 5 §:n 2 kohdassa tarkoitetun raja-arvon ylittävien oikeushenkilöiden korvauskelpoisista talletuksista, jotka jäävät suojan ulkopuolelle sekä momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin korvauksiin. 2 kohtaa tulisi puolestaan muuttaa siten, että sillä osalla luonnollisten henkilöiden ja muiden kuin tilintarkastuslain (1141/2015) 2 luvun 5 §:n 2 kohdassa tarkoitetun raja-arvon ylittävien oikeushenkilöiden talletuksista, joka jää talletussuojan ulkopuolelle, on etusija MJL 2 §:ssä tarkoitettuihin saataviin ja momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin korvauksiin.

Seuraavat tekniset korjaukset ja tarkennukset selkeyttäisivät esitystä:

- Kappaleen 2 ensimmäisessä alakappaleessa (s. 5) viitataan “pankkiryhmiin, joiden johdossa on holdingyhtiö”. Tämä ei ole Suomen yhtiöoikeuden mukaan mahdollista, mutta tarkoitus lienee viitata pankkiryhmiin, joiden emoyhtiönä on holdingyhtiö.
- Kappaleen 2 toisessa alakappaleessa (s. 5) todetaan, että “..sisäisen MREL-vaatimuksen noudattaminen laitoskohtaisesti voisi aiheuttaa riskin siitä, että väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla ennalta asetetut sisäisen MREL-vaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat eivät riitä siihen, että yhteisö pystyisi kyseisten varojen alaskirjauksen ja muuntamisen jälkeen jälleen noudattamaan sovellettavaa konsolidoitua omien varojen vaatimusta.” “Hyväksyttävät varat” ei ole kriisinratkaisulainsäädännössä tunnettu käsite, eikä varoja kirjata alas. Tarkoituksena lienee viitata “hyväksyttäviin velkoihin” ja velkojen alaskirjaukseen.
- Kriisinratkaisulain 6 luvun 1 §:ää koskevissa säännöskohtaisissa perusteluissa (kappale 7, s. 9 viimeinen kokonainen alakappale) todetaan, että “[l]isäksi momenttiin tehtäisiin tarkennus viraston oikeudesta määrätä laitos tai sen emoyritys laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia, jotka annetaan ydinpääomainstrumenteiksi tai hyväksyttäviksi veloiksi muunnettujen ensisijaisen lisäpääoman, toissijaisen pääoman, luottolaitoslain 1 luvun 4 a § 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen haltijoille.” Mainittuja instrumentteja ei kuitenkaan kriisinratkaisuvälineitä käytettäessä muunneta koskaan hyväksyttäviksi veloiksi, vaan aina ydinpääomainstrumenteiksi, joten tekstiä tulisi tarkentaa tältä osin.

Lopuksi Nordea kiinnittää huomiota siihen, että Suomen on ennen vakavaraisuusasetuksen (Capital Requirements Regulation, CRR3) muutosten voimaantuloa 1.1.2025 tehtävä kansalliseen lainsäädäntöön tarvittavat muutokset kansallisten optioiden soveltamiseksi. Koska esitykseen sisältyy muutos luottolaitoslakiin, voisi olla asianmukaista sisällyttää samaan yhteyteen myös CRR3:n sisältämät optiot, joita ovat siirtymäaika asuntoluottojen riskipainokohtelussa (CRR artikla 465(5)) sekä mahdollisuus poiketa kokonaisriskipainolattian soveltamisessa emon kanssa samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien tytäryhtiöiden kohdalla (CRR artikla 92(3)). Molempia optioita on tärkeää soveltaa sen varmistamiseksi, että suomalaisia pankkeja ja niiden asiakkaita ei kohdeltaisi epäedullisemmin kuin eurooppalaisia kilpailijoita ja heidän asiakkaitaan. CRR3:n täyden soveltamisen myötä vakavaraisuusvaatimukset kasvavat Suomessa seuraavan 8 vuoden aikana EU-keskiarvoa enemmän, ja siirtymäajoilla voidaan pehmentää tätä vaikutusta pankeille ja niiden asiakkaille. Tytäryhtiöpoikkeus taas keventäisi tytäryhtiöiden hallinnollista taakkaa ilman, että se keventäisi vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoidulla tasolla.

Eduskunnan suuri valiokunta on pitänyt asunto- ja yrityslainojen riskipainokohteluun liittyvien siirtymäaikojen sisällyttämistä asetustekstiin tärkeänä (SuVEK 133/2022 vp) ja tämä oli Suomen keskeinen neuvottelutavoite. Edelleen eduskunnan talousvaliokunta (TaVL 47/2022 vp) on pitänyt tärkeänä, että matalariskiseen asuntorahoitukseen tai yritysluottoihin heijastuvat muutokset eivät merkitse luoton kirstymisenä niitä koskevien erityisten siirtymäaikojen päätyttyäkään. Nordean näkemys on, että Suomen tulisi hyvissä ajoin ennen CRR3:n voimaantuloa säätää siirtymäaikojen hyödyntämisestä, jotta pankit pystyvät suunnittelemaan pääomien käyttöä ja raportointia asetuksen voimaantulon jälkeen.

Kunnioitavasti,
Nordea Bank Abp

Riina Salpakari
Suomen yhteiskuntasuhdejohtaja
Group Legal

Mikko Heinonen
Senior Legal Counsel
Group Legal

Salpakari Riina
Nordea Bank Oyj